

[Grethe Fenger Møller]

sker, der har samme job, også bør kunne finde sammen i den samme arbejdsløshedskasse uden at skulle blandes med andre, der kan have andre interesser.

Vi mener, at arbejdsministeren fortsat mangler at føre bevis for sin påstand om, at de store kasser betjener medlemmerne bedre end de små kasser, og nu har vi i hvert fald fået bevis for, at administrationsudgifterne er mindre i de små kasser.

Arbejdsministeren sagde, at de konservative vil spare på de arbejdsløse. Det er jo ikke det, vi ønsker. Vi ønsker ikke at spare på de arbejdsløse, men vi ønsker, at der skal være en nøje sammenhæng mellem udviklingen i dagpenge størrelsen og udviklingen af lønnen. Kun derved kan vi sikre en rimelighed, således at det kan betale sig for folk at gå i arbejde igen.

Arbejdsministeren spurgte, hvorfor de konservative så ikke havde foreslået, at der så også skulle være grænser for sygedagpenge, barseldagpenge og ulykkesdagpenge. Nu er det således, at det at være syg og det at barsle som regel er meget tidsbegrænset, og at der derfor er en helt naturlig udvikling, som gør, at de pågældende kommer tilbage til arbejdsmarkedet eller ønsker at komme tilbage til arbejdsmarkedet igen. Det samme gør sig ikke altid gældende for de arbejdsløse.

I Frederiksberg kommunes beskæftigelsesudvalg har vi nogle tal, der viser, at folk, der er arbejdsløse, i de første 3-6 måneder gør alt, hvad de overhovedet kan for at finde et job. De søger alle de job, de kan komme til, men så holder folk ligesom op med at søge job af den ene eller den anden årsag.

Vi mener, at vores forslag kan virke som et incitament for de arbejdsløse til at sige: nu er der ved at opstå en ny situation for mig, nu må jeg prøve igen, om der ikke er en mulighed for at få et arbejde. Vores forslag er ment som en hjælp til de arbejdsløse og ikke som en straf.

Jeg var glad for, at hr. Johan Philipsen fra venstre sagde, at han gerne ville have en undersøgelse i arbejdsmarkedsudvalget om, hvorvidt vi kan få en bedre sammenhæng mellem udviklingen i dagpengene og udviklingen i lønnen. Det er jo netop det, vi ønsker med vores forslag.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Nauerby og til andre, der har støttet vores forslag.

Jeg vil sige, at der for mig ikke er nogen tvivl om, at man ude i det danske samfund og ikke alene på arbejdsmarkedet har meget stor forståelse for, at de tanker, der ligger bag vores lovforslag, er tanker, der burde kunne vedtages i folketinget. Jeg tror, at den brede befolkning har en fornemmelse af, at det kan ikke blive ved med at gå, som det går. Jeg tror, at man føler, at det er rigtigt, at det kan ikke være sådan, at det bedre kan betale sig at være arbejdsløs, at folk ikke har et incitament til at søge tilbage til arbejdet igen, og at der ligesom må skabes en nøje sammenhæng.

Når vi siger, at vi ønsker at føre en stram indkomstpøolitik, og det er jo også regeringens målsætning, så kan det ikke være meningen, som hr. Bolvig også var inde på, at der findes steder i landet, hvor stigningen i dagpengeydelsen er væsentligt større end stigningen i lønudviklingen. Det er ikke rigtigt og ikke retfærdigt over for de mange, der er i arbejde.

Jeg håber på, at vi under udvalgsbehandlingen i arbejdsmarkedsudvalget vil kunne få klaret nogle af de mange spørgsmål, der har været stillet her, og få en dybtgående belysning af sammenhængen mellem dagpenge størrelsen og lønudviklingen, således som også mange ordførere har givet udtryk for, og at man derved ville kunne få en større forståelse for nødvendigheden af at gennemføre vores forslag.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil i modsætning til fru Grethe Fenger Møller sige, at jeg var meget glad for, hvor ringe støtte de konservatives forslag fik her i salen. Så vidt jeg kunne forstå det, var det kun fremskridtspartiet, der støttede de konservatives forslag. Det viser for mig noget meget centralt og noget meget positivt om folketinget og folketingets partier, at uanset politisk forskellige opfattelser, er der et meget bredt flertal her i folketinget, som rækker hen over de politiske skel, som vender sig mod massive forsøg på at forringe de arbejdsløses vilkår.

Jeg skal samtidig medgive, at selvfølgelig er de konservatives forslag lempeligere over for de ledige end de forslag, der er stillet fra fremskridtspartiets side. Det indrømmer jeg blankt, men det er vel også vanskeligt at fo-